

VII. Gazdálkodásunk

Bizony községünkben nem valami háládatos dolog földet művelni, mivel a fáradságot nem a terményért kapott pénzzel, hanem köpénzzel vagy Szentlászló pénzzel fizeti nagyobbára vissza. Jó trágyázás mellett elég jó termés is akad, sőt a régiek azt mondják, hogy a létai búza nagyon keveset volt még a kolozsvári piacon is. A határ 3 részre van beosztva, melyekből 2 évig terem kettő s egy évben pihen „nyomásban marad”. A szántást vasekével végzik, azután „létai” boronával boronálják be, sőt nemcsak itt, hanem talán az egész Torda megyében, mivel, mint házi ipart a borona, talyiga és szekérlajtorja készítest üzik a téli hónapokban tűrhető jövedelemmel. A község férfi népe fűrész és más gyárakba messzire is eljár szorgalmasan dolgozni. Termelnek búzát, árpát, kukoricát, zabot, burgonyát és répát, ezenkívül sok kendert, amiből ruházati cikkeket állítanak elő. Kertészet, gyümölcstermelés még kezdetleges fokon áll, habár akad egy pár ember, aki a régiektől eltanulta a fametszést, de a községnek nincsen csemeteiskolája s a jelenlegi tanító most próbálkozik egy faiskolának a beállításával, ami ha sikerülni fog, hamarosan nálunk is fellendül a gyümölcstermelés.

Ugyancsak így állnak az állattenyésztéssel is. Nem nagy gondot fordítanak az állatállomány minőségére, fajtájára sem. Apaállat a községben egy sincs, csupán csak berbécek. A legelőhiány miatt kezdik gazdáink a bivalytenyésztést meghonosítani, mert az kevesebb igényű. Tartanak piros szarvasmarhát, ezt a „mokány”-fajt, lovat, amivel fát, deszkát gerendát fuvaroznak. Juhot, disznót, kecskét csaknem minden háznál.

Majorság-félt: tyúk, ruca – ezt keveset, éppen amennyi a házfenntartáshoz szükség. Nincs az a család, amelyik télire egy kövér „disznócskát” le ne vágna. Munkás–cseléd viszonyok elég rosszak, egyik azért, mert nincs, másik mert mindenkinek van valamennyi birtoka, úgyhogy teljesen napszámból megélő család egy van községünkben. Nem így áll a cselédügy. Leányaink szolgálnak, kiváltképpen Kolozsváron és emiatt itt falun nemigen állnak be szolgálni, jobban szeretik a városi életet. Igen nagy fizetést követelnek, nagyobbat mint városon és emellett nem is valami jó cselédek, mert csak nyáron szeretnek szolgálni, s mihelyt beáll a „fonóház” a szolgálatból valamennyi jön haza.

Ipari cikkek és gazdasági termékek ára ma, 1931 évben: 1 pár férfi csizma: 500-800 lej, sapka 200-300 lej, falusi bunda: 800-1400 lej, harisnya: 200-300 lej, 1 pár bakkancs: 200-300 lej, 1 kalap 100-200 lej, mellrevaló 500-700 lej, 1 litervéka búza 50 lej, kukorica 30-35 lej, árpa 35-40 lej, zab 25-30 lej, paszuly 5055- lej, 1 szekér széna 1500-2500 lej, 1 szekér szalma 500-800 lej, házilag készített borona 50-80 lej, talyiga 80-100 lej, egy kerék 120-150 lej.